

Rým

Funkce rýmu:

1. **rytmická** – signalizuje hranici veršů, zdůvodňuje a zvýrazňuje rytmický řád
2. **eufonická** – vzniká z akustického charakteru rýmu. Je to výrazný zvukosled, který obohacuje eufonii (libozvučnost) verše. Eufonicky je charakterizováním bohatý tam, kde je shodná i tzv. opěrná souhláska před přízvučnou samohláskou.
3. **významová** – slova spojená rýmem jsou sblížována, vzájemně se podporují, ovlivňují (doplňují a mohou i upřesňovat význam)

Rýmová absence – rým se neobjeví tam, kde je na základě všech znaků očekáván. Je to tedy moment zklamaného očekávání.

Třídění rýmu dle typu shodných koncových samohlásek a souhlásek:

- **Asonance** – rýmují se koncové samohlásky
- **Gramatický** – rýmují se slova téhož druhu a téhož gramatického tvaru
- **Bohatý** – rýmuje se i opěrná souhláska před první rýmující se slabikou
- **Štěpný** – zvuková shoda koncových částí slov
- **Rýmové echo** – jedno rýmující se slovo je obsaženo ve slově druhém, s nímž se rýmuje

Další dělení:

- **Mužský** – poslední slabika v rýmujícím se verši je přízvučná
- **Ženský** – poslední slabika v rýmujícím se verši je nepřízvučná

Uspořádání rýmů:

- **Sdružený** – a a b b
- **Střídavý** – a b a b c d c d
- **Postupný** – abc abc (abcd abcd) spojuje rozvitější obrazy i myšlenky
- **Přerývaný** – spojení určitých veršů, např. lichých, zatímco zbývající (např. sudé) jsou bez rýmů, abcb defe, abac
- **Obkročný** – abba (např. začátek Máchova Máje)
- **Experimentální** – i hříčky s ním